

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at der også er private ordninger, der kan være et udmærket supplement til de offentlige, og lad os bare tage et helt evident eksempel, nemlig familiepleje, som er et meget godt alternativ til institutionsanbringelse. Selvfølgelig er der det.

Men jeg ønsker ikke at bidrage til den glidebane, som jeg mener forslaget åbner – også fordi det flertal, der hidtil har været i Folketinget for at afvise denne type åbninger, både af rent skattepolitiske grunde og på grund af modstand mod privatiseringsideologien, er smuldreret i dag. Det er jeg meget ked af. Og selv om jeg er sikker på, at SF og vi er principielt enige langt hen ad vejen, er det altså også lidt af en principspag for os.

Så vil jeg sige til Dansk Folkeparti, at for det første er Enhedslisten i modsætning til Dansk Folkeparti altså imod, at vi skal lave nye skattefinansierede fiduser, der gavner direktører og andre velbærgede, og for det andet forringer forslaget forholdene for rengøringsdamen. Det betyder nemlig, at der bliver færre af de skattepenge, der skal gå til at finansiere hendes og de arbejdsløses behov for behandling, fordi man tager selv. Det er jo det, der er fidusen her: Når man giver penge til direktøren, tager man selv, i og med at skattebetalingen til det offentlige formindskes.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jamen der er jo ikke tale om en skattefri fidus. Der bliver da ikke indledt sådanne behandlinger, og der bliver da ikke givet tilsagn fra nogen arbejdsgivere, uanset om det er direktøren selv, der kræver den behandling, medmindre den er nødvendig. Det har ikke noget med fidus at gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, men jeg bemærker bare, at Dansk Folkeparti i dag er varme fortalere for, at skatteyderens penge skal bruges til fordel for nogle af de mest velbærgede her i samfundet. Det er jo godt at vide, at det er dét sociale sindelag, Dansk Folkeparti er præget af.

Tom Behnke (FP):

Man får jo næsten lyst til at sige, at det er noget fordrukkent sludder, men det ville nok være upassende i denne anledning.

Forslaget her er et rigtig, rigtig godt forslag, og Fremskridtspartiet støtter det 100 pct. Det er helt rigtigt set, at i de tilfælde, hvor nogle betaler for, at nogle andre kan få det bedre, er det urimeligt, at der lægges skat på. Det er urimeligt, at man lægger skat på, at syge mennesker får en behandling, og det er jo reelt det, der er tale om i dag – altså at der lægges skat på sygdom.

Det er rigtigt, som det er blevet anført, at det offentlige mister skatteværdien af behandlingerne; men at lægge det op til, at statskassen og de offentlige kasser i øvrigt mister penge, er ganske enkelt forkert. Sagen er jo, at som spillereglerne er skruet sammen i dag, er det ganske, ganske få, der benytter sig af ordningen, netop fordi folk ved, at de skal betale skat af den. Det andet element er, at hver gang en medarbejder bliver sendt i en behandling, som er finansieret af en arbejdsgiver, sparer det offentlige udgifterne til den behandling. Med andre ord: Jeg er 100 pct. sikker på, at det offentlige vil tjene penge på denne ordning.

Men ikke nok med det. Dertil kommer, at det offentlige også sparer udgifter til sygedagpenge og andre ordninger, der ellers ville have været udgifter til, så i det lange løb er der overhovedet ingen tvivl om, at forslaget vil blive en gevinst for både arbejdsgiverne, lønmodtagerne og for det offentlige. Det er der overhovedet ingen tvivl om.

Man kan godt spørge: Hvad er det egentlig, arbejdsgiveren ønsker at gøre for sine medarbejdere? Arbejdsgiveren ønsker, at medarbejderen kommer i en bedre situation, så den pågældende kan beholde sit arbejde, er i stand til at møde på arbejde hver dag og kan yde en indsats på sin plads. Det svarer vel egentlig meget godt til, at en arbejdsgiver sender sin medarbejder på kursus i et eller andet, for at medarbejderen skal blive bedre til at varetage sin funktion i firmaet, og det lægger vi jo ikke skat på i Danmark. Men lige præcis dette punkt har man lagt skat på, og det strider ganske enkelt mod alle de andre principper, vi har inden for skatte Lovgivningen.

Jeg må nok sige, at den, der mest af alle har givet udtryk for en meget, meget snæversynet kassetænkning, netop er hr. Frank Aaen, som simpelt hen får myrekryb, hver gang der er